

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

קבו.

עין משפט
גר מצוה

בג א ב מיי פכ"ו מהלכות
שבת הלכה ל ופכ"ו
הלכה י סמג לאוין סה
טוש"ע אר"ח סימן שיג
סעיף א:
בד ג מיי פכ"ו שם הלכה
:י

מוסף רע"י

גבר הנגדר. שקשוך גדלה
אלה אלו תלוי. שהסכל נגד
ומתוך נגדו אלו נראה
נקשוך (שדו"ק קכב). נועלין
בברקשד. שדמות עתלתה
הוא. אלוהי כותם מותא הוה
וקשוך נקד, אלה הוהיל ונגדר
מתוך כותם, ואין שנות דרבנן
תקושד, דלה גורס ש' (שם),
המתנת מותר בברקשד. ש'
יהיה סבר לאו זינן ממש
אלו אלה דמות לבנין וזינן
אלה גורס שדמות (שם). דה אף
במדינה מותר. הוהיל
וקשוך אע"פ שזינן תלוי
(שם).

מוסף תוספות

א. וְשִׁירָה עֲשִׂיתָ אֵלַי
בְּחַתְּלִי, וְאָרְעִיתָ
מִחֲזוֹתַי קֶפֶד, וְהִי כִדְרוֹן
לְפָנַי כִּי סוֹכָה הִשְׁתַּבֵּחַ לִי
(הַבָּא) אֶחָד מִן' עֵינֵינוּ
לְפָנֶיךָ מִן' פֶּקֶד. ג. אֲבָל
שְׁמֹעַל דְּרִישִׁי חֲסִיד אֶחָד
חָשִׁב אֶלָּא חוֹסֶתֶת אֶל
כִּי כִּי דִן דְּרִישִׁי לִי סוֹכָה
הַחֲשִׁבִי אֶל חוֹסֶתֶת מִשּׁוֹם
בְּרָכָא מִשְׁתַּר. ו. וְאִם
נִיגוֹן מִד'. מִשְׁתַּר דִּלִּי פֶקֶד.
ז. נִשְׁנַע לְפָנֶיךָ וּפְרוּחַת בִּלְבָב יוֹם.
ח. מִן' הִלְשִׁי. ט. וְאִין.
י. מִשְׁתַּר בְּמִשְׁתַּר, מִשְׁתַּר
מִשְׁתַּר. ה. וְאִין אֶלָּא כִּי
כִי שְׁתוּחִין שְׁתוּחִין, כִּי כִי
שְׁתוּחִין שְׁתוּחִין בְּמִשְׁתַּר.
יג. וְאִם מִד'. וְאִין.
יד. הִלְשִׁי. יו. לִי יוֹנֵק.
יא. מִשְׁתַּר פֶּקֶד: דִּילִי אֶחָד כִּי
נִיגוֹן מִשְׁתַּר חֲסִיד הַחֲסִידִין
א. וְדִשִׁי מִתַּר הַחֲסִידִין
ב. אֶחָד אֶחָד מִשְׁתַּר פֶּקֶד:
ג. וְאִין אֶחָד נִיגוֹן מִשְׁתַּר
ד. מִשְׁתַּר מִשְׁתַּר, וְאִם יוֹנֵק
ה. קֶשֶׁר תְּחִלּוּ מִשְׁוֹם
אִסּוּר לְטַלּוּר. ו. מִן' הִינִי
ז. פֶּקֶד: דִּילִי אֶחָד מִתְּחִלָּה.
ח. כִּדְרָמָה. ט. בְּמִשְׁתַּר
י. בְּמִתְּחִלָּה כִּי כִי כִי
יא. מִתְּחִלָּה בְּגֵד הִינִי אֶחָד
יב. מִשְׁתַּר מִשְׁתַּר דִּילִי סֹכָה
יג. אֲבָל אִסּוּר בְּדִבְנֵי כִי
יד. קֶשֶׁר לִי מִשְׁתַּר פֶּקֶד.
טו. וְאִין אֶחָד מִתְּחִלָּה
טז. וְאִין אֶחָד מִתְּחִלָּה
יז. אִסּוּר הִינִי בְּשִׁירָה
יח. וְאִם מִתְּחִלָּה בְּשִׁירָה
יט. אִם מִשְׁתַּר.
כ. הִלְשִׁי.

דכל גגות (עיוני' 74) דפריץ ושמאול למה ליה למיעבד הכי וקאמר זא מטעלן כ' לאו משום דלי הוא אמר אין מטעלנין צו אלף בד' אמות דלאו הוא ניחא ליה אלף אז נמי יהיה קשה היכי עביד הכי כיון דמחילה מתרת לטעול בצהר' הוא כעשיית אל' ערלי בצהרה' ואסור דכפרישת לעיל ומהאי טעמה ע"ה מקפיד

קשור והוא שמתוקן
בין תלוי ובין שאינו
מכר רבה בר בר חנה
אין כך מחלוקת בנגר
ר' גועלין בו במקדש
ח כאן וכאן אסור ר'
מקדש והנגר במדינה
שגועלין בו במקדש
שקשור ותלוי וראשו
גומר יזה אף במדינה
דינה אסור כל שאינו
ממטו ומניחו בקרן זזית
אבא משמיה דעולא
ר"א היא א"ל אנא
תניא קנה שהתקינו
ועל בו בזמן שקשור
ל בו אין קשור ותלוי
ג אומר מתוקן אע"פ
הודה בר שילת אמר
הלכה כרשב"ג ומי

דס"ל שאין מטלטלין אלף ד' אלף
משום דהס"ס ידע דסבר שמואל דזה
מטלטל עד עיקר המחיצה יחא
למפרך למה הולך לעשות מחיצה:
בין קשור בין שאינו קשור והוא
שמתוקן. נראה לר"מ דלאו
בתיקון לא מעשה אלף במחציה
צעמא דמוכח לקמן דלמר כרשב"ג
ס"ל דלמר מתוקן אע"פ שאינו קשור
דהיינו במחציה ומשמע דלגמרי ס"ל
כוותיה דב"ר יוחנן דוקא הוא דלמר
בסמוך סבר לה כוותיה בחדא ופליג
עליה בחדא ופרקי ולימא מר
תלוי בין שאינו תלוי והוא שקשור
כרבי יהודה דב"ר קשירה וטעמא
משום טלטול ולא משום צנין דאי
משום צנין מאי רחיה מנגר שפריך
קשירה לפסק והא בפסק לא שייך צנין
אלא תוספת אהל עראי ותוספת אהל
עראי שרו רבנן צנין אהל קשירה
דמוכח צמי שולא ויהו (ס מ').
והמנוח כאן ובאן אסור. פי'
רש"י ששמוקעו צנצנת

תנן כל כסויי הכלים זונה הוא ואיסורה לאורייתא איכא
יש"ש ואינו משמע שיהא זו איסורה
לאורייתא כיון שאינו מצטלו שם^א אלא נראה לר"ת דכילה מילתא
בגגרא הנגדר ליכא איסורא אלא משום טלטול וכי היא דקנה
הסתקנו בעה"כ להיות פותח ונועל זו דמריי משום טלטול ואפי"ה
פי' שסם תשמיש^ב נמי מדיד דהוי איכסוי קרקעות שהחמירו בזה
^א כקנים ומקלות דלעיל אבל משום דלא ניין איסורא כלל אפילו
ומעראי כיון דאפליגו בטלטול דילמא בחד הוא דאפליגו^ב ומיזן ר"ת
וסתפת אהל כי היא דנגר הנגדר ומדנקט פלוגתא בפקק החלון
באהל פליגי ולא בטלטול דהא בזההיא דנגר לא שייך אלא איסור
דנגר היינו ר"א דרבנן שרי אפילו בפקק החלון כ"ש בגגרא דלא
בפקק החלון ומשום טלטול בשאין תורת כלי גמור עליו ואפי"ה
סא אהל מעראי כיון דצטלי^א בפקק ורבנן דשרי אפי' אין עליו תורת
כלי^ב ועיראריי אמר ר' רבקה יהודה אמר שמואל הלכה כרבי
ניין (דף ג.) גבי חריות של דקל שגדרן לעצים במחשבה בעלמא
בשמואל ס"ל כרשב"ג דאמר חריות של דקל שגדרן לעצים ונמלך עליהן
משום איסור טלטול דהא לא שייך איסור בנין בזההיא דנגר הנגדר אלא
וליהא לפרושי בדנגר הנגדר דהא לאפוקי מאיסור בנין הוא דבעי
למלא כרשב"ג א"כ מאי קא מהדר ליה ר' אבה בר הונא לרי' ירמיה
מתוקן אע"פ שאינו קשור היינו משום דהתם ליכא אלא איסור
דלא להיות פותח ונועל^א ומדקתני פותח ונועל משמע שאינו נועל
הוא כעין מתפחותו שלנו שיש מהם ממשוועין הנמשול שצדלת לכאן
לכאן א"כ פשיטא דכה"ג דא שייך בנין בזהאי קנה אלא משום איסור
תמי פותח ונועל דהא כה"ג קמי' בתוספתא חצילי עצים וסוכה של
לין צנן אס' לאו כו' מיהו אומר ר"י דאפילו הוה מפרש היהא דקנה
צ"י אבה בר הונא דס"ל כרשב"ג דאמר דכי הוי מתוקן אע"פ שאינו
ש"ס בסמוך וכו' הלא נמי דליכא תורת כלי עליהן והתניא חריות
ע"פ שאינו קשור היינו בלא תורת כלי אלא במחשבה בעלמא דלמא
נין הוה דבעי שיתקנוהו ויכניוהו ויעשו בו מעשה שיהא תורת כלי
ורב יהודה דעירובין (דף קב.) דליניה סבירא ליה דבההיא דנגר
כ"י בעי קשור לאפוקי מאיסור בנין ויהשתא אמאי שמעתי שפיר
דקנה והשתא נמי היהא דקנה משום טלטול. מ"ר:

י וראשו התחמון מגיע לארך כפירש בקונטרס וגרסה לרשב"א ממקדש והאי דנקט כהאי גוונא לאשמעינן דאפ"ה אסור במדינה איתו קשור ולא תליי כלל דאי אמרת דזקא נקט ראשו מגיע לארך השתא לא הוי מונח דברי יהודה כמונח דתנא קמא דמונח דרבי קרן ויזית דאי אמרת כמי מונח דת"ק שטי ראשים מונחים לארך דלא אסר רבי יהודה אפילו במדינה אלא דזקא שאינו קשור כלל:

בין קשור בו'. כלומר אפילו קשריה לא נרץ; והוא שממוקן. מוכן
 למחלוקת. לכן: איך רבי ירמיה. אמאי פשיט ליה מר לקולא: לימא
 מר. דלא פליגי רבן אלא אתמליה דרבי אליעזר צעי קשור ותלי
 ואפילו קשור אשור ארש גרר לארץ חשיב ליה רבי אליעזר כשומטו
 וההקדמה וזונה זו למחלה ורבן

"בין קשור בין שאיני
 א"ל ר' ירמיה ולימא כ
 תלוי והוא שקשור דא
 א"ר יוחנן כמחלוקת
 הנגדר (ד) דתנן נגר הנג
 אבל לא במדינה והמ
 יהודה אומר המונח ב
 ותניא איזהו נגר הנגר
 אבל לא במדינה כל
 מגיע לארץ ר' יהודה
 מותר אלא איזהו שב
 לא קשור ולא תלוי וש
 ואמר רבי יהושע בר
 מאן תנא נגר הנגר
 דאמרי כי האי תנא
 בעה"ב להיות פותח
 ותלוי בפתח פותח ונ
 אין פותח ונועל בו רש
 שאינו קשור אמר רב
 רב אסי א"ר יוחנן
 אמר רבי יוחנן הכי ו

שמעון בן גמליאל לאמר מתוקן הזמנה בעלמא ואע"פ שאינו קשור:
שהסקינו. שהזמינו: אמר רב יהודה גרסינן. ולא גרסינן ואמר:
שיש

בצעי ר"א קשור ותלוי יותר משאר כלי תשמיש שדי להם במיקום
ההוא להצרכים בית אחיה אע"פ דהני משום שבות נאסר טלטולם במקדש
וממדרבנן וקשה לר"ת מנלן דאפליגו רבי אליעזר ורבנן בתוספת אהי
בבבספר הישר דא"כ הוה ליה לננקט פלוגמתייהו במיתלתא דלא שייכא צ
דשייך ציה תוספת אהל ש"מ דפליגי בזהל וליכא למימר דדווקא
טלטול אסור אפ"ל אפלוג צה ר"א ורבנן דע"כ איבעי לן למימר דת'
שייך אסור אהל אסור טלטול אהל ודאי במרתא פליגי דר"א
עליו תורת כלי גמור כגון שיש לו בית יד אסור מי"מ משום מוט
לית להו לא משום טלטול ולא משום אהל: רב ר' יהודה אוב
יהודה וקשה לר"י דהא שמואל גופיה סבר לעיל בפרק כמה ט
אסגי דאיתמר רב (יהודה) אומר קושר ושמאל אמר חושב וקאמר התם
לישיבה אי"ל לקשר וא"כ היכי קאמר הלכה כרבי יהודה דצעי קשרה
אסור ומוסר אסור טלטול צעי רבי יהודה קשרה כדפרישתי
אסור אסור טלטול לא הוה צעי קישור אלא במחשבה
אסור אסור ודאי לא מיירי מידי צנין דקאמר קנה שהתקינו צע
בזאתו קנה דהוה ליה למימני שהתקינו לנעול צו אלא משמע
ולכחן כך הקנה מושך המנעול אבל הקנה עצמו אינו במקום המנני
ומיניה אין ראה מזה דבהאי קנה מיירי כדפרישתי מד
דקל כו' והיי מוכח מההיא דתריז ש"ל דקל דלא דלמך מתוקן
אסור טלטול ודאי דלא מהרץ רשבי"ג אלא מההיא אבל באיסור
על כן נראה לר"י דבהני פליגי רבי אבא צר כהנא ורבי יוח
אלא שייך אלא אסור טלטול ואיזו ס"ל דשייך צנין בגמר הנגר ו

שקשור דלא מיירי מדי באיקור בנין לא בזהוהו דנגר ולא בזהוהו ותארו וראשו מבני דאריץ. פירוש ראשו העליון ת לאפילו שני הראשים מונחים לארץ אלא שקשור דשרי והשתא אתי שפיר הא דתנן במשנה והמונה כאלו וכאלו אסור היינו אלא שני הראשים מונחין בארץ אסור במקדש א"פ שקשור אם כן יהודה על כרחיך היינו שקשור לא אסור ולא תלוי וזמננו ומנינו אלא שקשורין היכי קאמר המונה במקדש הווא אפילו במדינה שר

(א) עירובין קכ., (ב) [צ"ל
מותר במקדש], (ג) [תוספ'
פט"ו], (ד) [פסחים סה.],

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ר' יהודה וכו'
פותח ונועל בו מדקתני
פותח ונועל בו משמע:

גליון הש"ס

גמ' שנועלין בו במקדש
אבל לא במדינת. עיין פ"א
מ"ד דכלים:

רבינו חננאל

בין קשור בין שאינו קשור
מקם פוקקין בו הוא
שמתוקן. כלומר שמתקנה
לפקם. הכי דמי קשור
הוא דאמרמין סוכי המוצא
תפילין ת"ח סוכי קוצים
וחבילין צצים שמתקנה
לפירצה שבצדן, כוונן
שקשורין תלויין נעליין בו
שבצדן אצל יד בירט.
א"ל ר' ירמיה לרמא מר
בין תלוי בין קשור
הוא שקשור, כלומר כלי
נעשה בו משה לשם
א"ל דאמר רבא תנא
ייתנן כמחלוקת כאן
בפסק תלויין קי חלקותם
בפסק הגנר בקשור וחלוי
בלבד, אבל א"ל לעניין
מקדש ומדינה, ותנא שניה
עירובין איתורן נגה הגנר
שנעליין בו במקדש אבל
לא במדינה, שחלט ומניחו
בקרן וזה. וייתנן מנה
דקדקתן ושומטין וקשור
מכלל שאם הוא קשור
שאינו יכול לשומטין
ולתקנו חסדא וזה שפיר
דמי ואמרין מאן קא
היה הגנר צריך לתקנו
קשור חלוי א"ל, ויניחו, והא
ייתנן סבר כי חסמים
חלקיין על ר' אליעזר
אסירי בראייה קשור לו
תלוי אבל אם הוא קשור
ע"פ שאינו תלוי שיהא
וא"ל ר' אבא ר' ירמיה
אנא דאמרין והוא שמתוקן
ע"פ שאינו א"ל קשור
א"ל תלוי, כי אמתתא
היה בקתה שמתקנה בניהם
לדיהו פתחין ונעלין בו
ואמר רשב"א מוקדן א"פ
שאינו קשור, ואמר שמטיה
א"ל ייתנן חלוי כרשב"א
דקאי רשב"א כחכמים.
ואקשנן הכי אמר ר' יוחנן
חלוי כרשב"א קשור א"פ
ולבית רותל לוי, ור' יוחנן